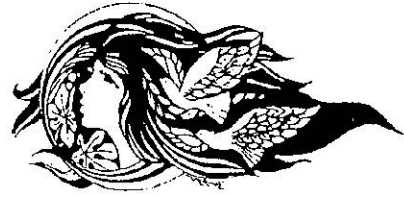

Ngày đó...

Mây giăng qua phố dốc
Gợi nhớ trong hồn thương
Néo đời cơn bão lốc
Chia rẽ ta đôi đường

Ngày xưa em mắt ngọc
Ru hồn người yêu đương
Chưa xe tơ kết tóc
Đã nặng nghĩa vô thường

Khi đời ta khổ nhọc
Em đến như nước dương
Rửa người tim đau nhức
Môi em lời hiền lương

Cảm ơn em ngày đó
Anh mơ thấy thiên đường
Mỗi chiều vàng nắng đỏ
Đưa em về phố sương
Như đất trời tao ngộ
Như chấp lời yên ương
Dấu chưa thành duyên nợ
Trong tim khoảng mê cuồng

Đưa em qua biển nhớ
Anh thả mộng trời vương
Đêm xưa hồ than thở

Một lần — rồi ngàn thương
Quê nhà em khốn khổ
Anh thao thức đêm trường
Biển dâu đời phần số
Ảnh nhạt nhòa trong gương

Anh tin còn gặp gỡ
Hai đứa dù ngàn phương
Năm châu đường gót rổ
Bốn biển trùng tai ương
Hẹn hò nhau ngày đó
Tay trong tay mê cuồng

Thơ nhà như rượu ngấm
Giấy thơm mùi hương tay
Lời thơ anh uống say
Ngày tha hương trở ấm
Hạnh phúc ôi đong đầy
Hồn lâng lâng theo mây.

Như quay về tiền kiếp
Áo trắng vương chân bay
Cây si dài trở nhánh
Xanh tươi còn hôm nay
Tình yêu xưa thần thánh.

Tràm Cà Mau

sống. Tôi không đề cập đến một số lạc loài khác, mở miệng là thống trách chồng, đổ mọi thứ tội lỗi mà chồng chưa bao giờ phạm phải, sẵn sàng trợn mang phùng mắt, đòi bỏ nhau, ly thân, ly dị, sẵn sàng phun lời đau độc như nước sôi dội lên mặt chồng.

Vợ Việt Nam, muôn đời đáng được ngợi ca. Những tấm lòng hy sinh không bờ bến, những tình thương dằm thắm bền chặt, những nhẫn nhịn, chịu khó, không quản ngại khó khăn, không so đo. Suốt một đời, quên mình, cho chồng, cho con. Nếu có ai hỏi

tại sao vợ Việt Nam chọn con đường thương yêu, hy sinh làm chuẩn đích cho cuộc sống, thì tôi trả lời rằng vì họ có trái tim bằng chất ngọc.

**California 1991
Tràm Cà Mau**